Tema nr. 4

În fișierele (a_i.txt, f_i.txt, i=1,...,5) postate pe pagina laboratorului, sunt memorate pentru 5 sisteme liniare cu matrice rară tridiagonală, Ax = f, următoarele elemente:

- n dimensiunea datelor, p, q locul de unde încep diagonalele nenule
- cele *n* elemente ale diagonalei principale a matricei (vectorul *a*), urmate de cele *n-1* (*n-p+1*) elemente ale vectorului *b* apoi cele *n-1* (*n-q-1*) elemente ale vectorului *c*. Cei trei vectori sunt separați de linii goale.
- f_i , $i=1,2,\ldots$, n elementele vectorului termenilor liberi $f \in \mathbb{R}^n$.

Vom considera pentru această temă matrice tridiagonale de forma:

$$A = \begin{pmatrix} a_1 & b_1 & 0 & 0 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ c_1 & a_2 & b_2 & 0 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ 0 & c_2 & a_3 & b_3 & \cdots & 0 & 0 & 0 \\ \vdots & & & & & & & \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \cdots & c_{n-2} & a_{n-1} & b_{n-1} \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \cdots & 0 & c_{n-1} & a_n \end{pmatrix}, \quad p = q = 2$$

1. Folosind fișierele atașate, să se citească dimensiunea sistemului, vectorul termenilor liberi și să se genereze vectorii necesari pentru memorarea economică a matricei rare. Se presupune că toate elementele de pe diagonala principală a matricei sunt nenule. Să se verifice că elementele de pe diagonala principală ale matricei sunt nenule.

1

Se consideră dată precizia calculelor $\varepsilon = 10^{-p}$.

2. Cu această memorare rară a matricei *A* să se aproximeze soluția sistemului liniar:

$$Ax=f (1)$$

folosind metoda Gauss-Seidel.

3. Să se verifice soluția calculată afișând norma:

$$||Ax_{GS}-f||_{\infty}$$

unde x_{GS} este aproximarea soluției exacte obținută cu algoritmul Gauss-Seidel.

- 4. În toate calculele care includ matricea A, se cere să se utilizeze memorarea rară a matricei (să nu se aloce în program nici o matrice clasică).
- 5. La implementarea metodei Gauss-Seidel să se folosească un singur vector x_{GS} .

Bonus 20 pt.: calculul soluției unui sistem liniar rar tridiagonal oarecare (*p*, *q* pot lua orice valori) folosind metoda Gauss-Seidel.

Metode iterative de rezolvare a sistemelor liniare

Pp. că $\det A \neq 0$, vom nota soluția exactă a sistemului (1) cu x^* :

$$x^* := A^{-1}f$$
.

Metodele iterative de rezolvare a sistemelor liniare au fost deduse pentru sistemele de dimensiune 'mare' (n 'mare'), cu matricea sistemului A, matrice rară (cu 'puține' elemente a_{ij}

nenule). În cazul metodelor iterative matricea A nu se transformă (ca în cazul algoritmului de eliminare Gauss sau a descompunerilor LU sau a factorizărilor QR) ci sunt folosite doar elementele nenule ale matricei pentru aproximarea soluției exacte x^* . Pentru matricele rare se folosesc scheme de memorare economice specifice.

Pentru a aproxima soluția x^* se construiește un șir de vectori $\left\{x^{(k)}\right\} \subset \mathbb{R}^n$ care, în anumite condiții, converge la soluția exactă x^* a sistemului (1):

$$x^{(k)} \rightarrow x^*$$
, pentru $k \rightarrow \infty$

Vectorul $x^{(0)}$ se inițializează, de obicei, cu 0:

$$x_i^{(0)} = 0, i = 1,...,n$$
 (2)

Atunci când converge, limita șirului este chiar x^* soluția sistemului (1).

Metoda Gauss-Seidel

Vom presupune că toate elementele diagonale ale matricei *A* sunt nenule:

$$a_{ii} \neq 0$$
, $i=1,...,n$

Când se citește matricea din fișier, se cere să se verifice dacă elementele diagonale ale matricei sunt nenule $(|a_{ii}| > \varepsilon, \forall i)$. Dacă există un element diagonal nul, nu se poate rezolva sistemul liniar folosind metoda iterativă Gauss-Seidel.

Șirul de vectori generat de metoda Gauss-Seidel este următorul:

$$x_{i}^{(k+1)} = \frac{\left(f_{i} - \sum_{j=1}^{i-1} a_{ij} x_{j}^{(k+1)} - \sum_{j=i+1}^{n} a_{ij} x_{j}^{(k)}\right)}{a_{ii}}, \quad i = 1, 2, ..., n. \quad (3)$$

Formula de calcul de mai sus trebuie adaptată noului tip de memorare a matricei A. În sumele de mai sus sunt necesare doar elementele a_{ij} nenule. Se vor scrie formulele (3) în funcție de vectorii a, b și c, vectori care definesc matricea tridiagonală.

Pentru metodele iterative de rezolvare a sistemelor liniare convergența sau divergența șirului $\{x^{(k)}\}$ nu depinde de alegerea iterației inițiale $x^{(0)}$. Metoda Gauss-Seidel nu calculează pentru orice matrice nesingulară A, soluția sistemului Ax=f. Există sisteme pentru care șirul de vectori construit este divergent (nu reușește să calculeze o aproximare a soluției), deși sistemul are soluție.

Pentru a aproxima soluția x^* trebuie să calculăm un termen al șirului $x^{(k)}$ pentru k suficient de mare. Se știe că, dacă diferența dintre doi termeni consecutivi ai șirului $\{x^{(k)}\}$ devine suficient de *,mică'*, atunci ultimul vector calculat este *,aproape'* de soluția căutată:

$$||x^{(k)} - x^{(k-1)}|| \le \varepsilon \Rightarrow ||x^{(k)} - x^*|| \le c \varepsilon, c \in \mathbb{R}_+ \to x^{(k)} \approx x^*(2)$$

Nu este nevoie să memorăm toți vectorii calculați ai șirului $\{x^{(k)}\}$ ci avem nevoie doar de ultimul vector, cel care satisface prima inegalitate din relația (2) ($||x^{(k)}-x^{(k-1)}|| \le \varepsilon$). În program s-ar putea utiliza doar doi vectori:

 x^c pentru vectorul $x^{(k+1)}$ și x^p pentru vectorul $x^{(k)}$.

În cazul metodei Gauss-Seidel se poate folosi un singur vector pe parcursul calculelor.

$$x_{GS} = x^c = x^p$$
.

În cazul folosirii unui singur vector pentru aproximarea soluției, aplicarea formulei (3) și calculul normei $||x^{(k)}-x^{(k-1)}|| = ||x^c-x^p||$ trebuie făcute în același timp (în aceeași buclă for).

Schemă de implementare a unei metode iterative

```
x^c = x^p = 0;
k = 0;
do
{
x^p = x^c;
calculează noul <math>x^c folosind x^p (cu formula (3));
calculează \Delta x = ||x^c - x^p||;
k = k + 1;
}
while (\Delta x \ge \varepsilon \text{ si } k \le k_{max} \text{ si } \Delta x \le 10^8) ||(k_{max} = 10000)
if (\Delta x < \varepsilon) x^c \approx x^*; ||x^c \text{ este aproximarea căutată a soluției}
else ,divergență;
```

Exemplu:

Matricea:

$$A = \begin{pmatrix} 102.5 & 2.5 & 0.0 & 0.0 & 0.0 \\ 3.5 & 104.88 & 1.05 & 0.0 & 0.0 \\ 0.0 & 1.3 & 100.0 & 0.33 & 0.0 \\ 0.0 & 0.0 & 0.73 & 101.3 & 0.0 \\ 0.0 & 0.0 & 0.0 & 1.5 & 102.23 \end{pmatrix}$$

Pp. că:

$$x^{(0)} = \begin{pmatrix} 1.0 \\ 2.0 \\ 3.0 \\ 4.0 \\ 5.0 \end{pmatrix} , f = \begin{pmatrix} 6.0 \\ 7.0 \\ 8.0 \\ 9.0 \\ 1.0 \end{pmatrix}$$

$$x_1^{(1)}$$
 (varianta clasică)
= $(f_1 - a_{12}x_2^{(0)} - a_{13}x_3^{(0)} - a_{14}x_4^{(0)} - a_{15}x_5^{(0)})/a_{11} =$
= $(6.0 - 0.0 * 2.0 - 2.5 * 3.0 - 0.0 * 4.0 - 0.0 * 5.0)/102.5$
(varianta economică folosește doar elementele nenule de pe linia 1)
= $(6.0 - 2.5 * 2.0)/102.5 = -0.01463414...$

$$x_2^{(1)}$$
 (varianta clasică)
= $(f_2 - a_{21}x_1^{(1)} - a_{23}x_3^{(0)} - a_{24}x_4^{(0)} - a_{25}x_5^{(0)})/a_{22} =$
= $(7.0 - 3.5*(-0.01463414...) - 1.05*3.0 - 0.0*4.0 - 0.33*5.0)/104.88$
(varianta economică folosește elementele nenule de pe linia a 2-a)
= $(7.0 - 3.5*1.0 - 1.05*(-0.01463414...))/104.88 = 0.033536$

$$x_3^{(1)}$$
 (varianta clasică)
$$= (f_3 - a_{31}x_1^{(1)} - a_{32}x_2^{(1)} - a_{34}x_4^{(0)} - a_{35}x_5^{(0)})/a_{33} =$$

$$= (8.0 - 0.0*(-0.01463414...) - 1.3*0.033536 - 0.33*4.0 - 0.0*5.0)/100.0$$
(varianta economică folosește elementele nenule de pe linia 3)
$$= (8.0 - 1.3*0.033536 - 0.33*4.0)/100.00 = 0.066364$$

 $x^{(k+1)}[i]$ (varianta economică folosește doar elementele nenule de pe linia i)

$$=\frac{\left(f[i]-a[i][i-1]*x^{(k+1)}[i-1]-a[i][i+1]*x^{(k)}[i+1]\right)}{a[i][i]}$$

Sistemele memorate în fișierele postate pe pagina cursului au următoarele soluții:

- (a_1.txt, f_1.txt) are soluția $x_i = 1, \forall i = 0,...,n-1$,
- (a_2.txt, f_2.txt) are soluția $x_i = 1.0/3.0, \forall i = 0,...,n-1$
- (a_3.txt, f_3.txt) are soluția $x_i = 2.0*(i+1) / 5.0$, $\forall i = 0,...,n-1$
- (a_4.txt, f_4.txt) are soluția $x_i = 2000 / (i + 1)$, $\forall i = 0,...,n-1$
- (a_5.txt, f_5.txt) are soluția $x_i = 2.0$, $\forall i = 0,...,n-1$. (?!?)